

KDO A 1/2 JSI BEZ VINY, HOŽ KAMENEM!

Čtvrtek, 17 květen 2007

Věřte, vysílání pořadu České televize "Pocta pro tebe", bylo velmi emotivní. Konkrétně poslední část, ve které se matka chtěla po letech znovu setkat s dcerou. Pro ty, kdo jste neviděli: Malicherný spor vznikl před lety kvůli pouhé stokoruně. Ze paní Bohumily, manželky dcery Aleny, pak v nastalé hádce po tchýni hodil psacím strojem.

Vedle ní stálo vnuče, kterého letící stroj málem zasáhl. A tak se Jiří (otec dítěte a syn pí B.) neudržel a skončil s otřesenou mozkem v nemocnici. Rodina Aleny se po hádce odšťhovala a matku s bratrem žalovali za ublížení na zdraví. Jiří byl dokonce odsouzen. Sama paní Alena se hádky nezúčastnila, během hádky byla vysoce gravidní a o celém průběhu hádky i rvačky ví pouze z doslechu od manžela; přesto matku od té doby nechťla vidět. Naposledy se setkaly před sedmi lety, na pohřbu syna paní Bohumily, který tragicky zemřel při autohavárii. Matka si nyní přehledně urovnat, vady spor kvůli stokoruně opravdu nestojí za to, aby přišla o svou jedinou dceru; Paní Alena však pevně stála za verzí svého manžela a svou matku tvrdě odmítla přijmout. Neústupná jakémukoli smíru odmítla nechat odtáhnout stěnu. V její tváři bylo skálopevné oděšení, jaké vidáme snad jen u jehovistických kazatelů: "Za tímto životem jsem udělala tlustou čáru a nemíním ji přerušit," řekla pevně. "Chybovat je lidské, odpoutat je božské, ale já nejsem Bůh!" Co asi zavinilo tak nepochopitelně kruté odmítnutí a nenávisť vůči své vlastní mámě? Hodně napoví hned jedna z prvních věcí Aleny: "To ti holky odešly, že sis vzpomněla na mámu?" Ano, Paní Bohumila se stará ješt o její dáváta v přestounské péči. Snad je za věkem velká čárlivost; maminka si vzala "dát"; "mazlila se s cizími"; "Jak je známo, láska má velice blízko k nenávisti. Věk to někdy bývá" - "menší formě" - "v mnoha rodinách. Rivalita a nevnímavost mezi sourozenci přináší mnoha matkám nesmírnou bolest. Bohužel často přetrvává i v jejich dospělosti..." Na zafatý výraz paní Aleny hned nezapomenu, stejně jako na zoufalý pláč její mámy. **DOPLNĚNÍ:** Ano, ta slova "Proklínám tě!" ... To si uvědomuju, že zaznělo cosi, co bych jako máma nikdy v životě z pusy nevypustila... Neumím si představit, co by muselo stát, abych to jen chápala... I když mnoho lidí říká - "já ho zabiju!" a nikdy to neudělá, tak tohle snad máma říct nemá. Jsem přesvědčením ateistka, i když pokřtěná a jako malá jsem na náboženství chodila. Ale jsou věci, kterých bych se prostě bála i jen říct. Takže - dávat - v tom máte pravdu...